



z Uhřetěvsi a z Říčan

ZÁŘÍ: VDĚČNOST



A aj, jsou poslední, kteříž budou první,
a jsou první, kteříž budou poslední.

(Lukáš 13:30)

Slovo úvodem

Milé sestry, milí bratři, přátelé,
 V poslední době si uvědomuji čím dál tím více, jak jsem nastaven vnímat víru jako výzvu k určitému druhu jednání. K jednání v souhlasu s Ježíšovým příkladem, s Ježíšovým učením. Ono není moc divu – události kolem nás výzvy prostě vyvolávají. A my přece známe Ježíšovo podobenství o posledním soudu z Matoušova evangelia (Mt 25, 31-46). Podobenství o ovcích a kozlech. Tam se přece král neptá na nic jiného než na naše jednání vůči druhému člověku. A já s tím naprosto souhlasím. Jsem vděčný za tento důraz, který se neptá na naši příslušnost k nějaké skupině, neptá se, jestli jsme věřící, křesťané, židé nebo muslimové. Neptá se na náš způsob zbožnosti. Ale ptá se po našem lidství.

Přesto má toto podobenství jedno riziko – a to riziko klasické. Je velice nebezpečné, když čteme jakýkoliv text vytržený z kontextu. A kontext tohoto podobenství je samozřejmě celý Matoušův spis – tedy spis, který je zarámován ujištěním, že Pán Bůh je s námi v Ježíši Kristu. Slovy Božího posla „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel“, to jest přeloženo „Bůh s námi“ (Mt 1, 23) a slovy Vzkříšeného „A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do

skonání tohoto věku.“ (Mt 28, 20) To neznamena popření důrazu podobenství o posledním soudu. Pouze to zasazuje toto podobenství i celý Matoušův spis do základní informace o zdroji života. Do ujištění o Boží přítomnosti.

A tuto Boží přítomnost si musíme připomínat. To není imperativ, to není výzva. Ono sloveso „musíme“ vyjadřuje nutnost pro náš život. Protože není možné, abychom z biblického svědectví přijímali nárok, abychom vydávali bez toho, abychom také přijímali. Bez toho by bylo křesťanství pouze etikou – fantastickou, ale k neunesení náročnou. Ale my nemusíme a nemáme zavírat oči před Božím ujištěním přítomnosti v našich životech i v životě celého stvoření. Až s tímto ujištěním se můžeme vydat na cestu, na svůj, náš, exodus z otroctví Egypta. A jsem hluboce přesvědčený, že pak se odvážíme proměňovat svět kolem nás. Svět, který tak moc potřebuje proměnu.

Přeji vám i sobě, abychom toto ujištění Boží přítomnosti našli i v našem sborovém společenství.

Jiří Ort

Nejbližší akce v Husově modlitebně

Neděle **10.9. ve 14:30** - pietní akt k 75. výročí transportu BG 12.

V Husově modlitebně na Husově náměstí se bude konat společné setkání a přivítání zahraničních hostů. Zazní tradiční židovské melodie a písně v podání učitelů a žáků ZUŠ LYRA a flétnového souboru. Pietní akt bude zakončen čtením jmen občanů zdejší zaniklé komunity, kteří se z koncentračních táborů nevrátili nebo jimi prošli. Doprovázet bude pěvecký sbor HLAHOL z Tábora.

Neděle **17. 9.** - Do kostela na kole

Je tady období, které křesťané na celém světě prožívají jako dny vděčnosti za stvoření. Letos bychom se při příležitosti Ekumenické neděle rádi opět zúčastnili 10. ročníku akce Do kostela na kole. Pokud tedy plánujete vyrazit do kostela, zkuste to na svém bicyklu (ještě než jej uložíte k zimnímu spánku).

Studijní volno faráře

Milé sestry, milí bratři, v následujících třech měsících budu mít studijní volno. Využívám tak možnosti, kterou církev nabízí, abych trochu „dobil baterie“. A moc děkuji staršovstvu sboru, že mi to umožnilo. Studijní volno znamená, že budu mít prostor k soustředěnému systematickému studiu. Již jsem této možnosti jednou využil (ve sboru ve Vršovicích), kdy jsem se věnoval teologii apoštola Pavla – a uvědomuji si, jak mi to umožnilo apoštola Pavla hlouběji pochopit a jak se mi následně otevřely jeho texty. Tentokrát se chci soustředit na teologii evangelisty Lukáše a také bych rád přečetl něco z knih německého teologa

Jürgena Moltmanna.

Z pravidelných sborových setkání budou pokračovat setkávání maminek s dětmi a biblické hodiny pro třicátníky. Ty povede bratr Pavol Bargár a rodiny se domluví na termínech i na frekvenci setkávání.

V září až listopadu se tedy nebudeme tak často vídat při nedělních bohoslužbách, ale to neznamená, že se neuvídíme vůbec. A doufám, že plody tohoto období nebudou užitečné pouze pro mě, ale také pro vás všechny.

Jiří Ort

Noc kostelů 2017 - ohlédnutí



I v letošním roce jsme se v našem sboru zúčastnili akce Noc kostelů. Navázali jsme na rozhodnutí z minulého roku, kdy jsme se poprvé rozhodli zařadit na program něco pro děti. Letos jsme vše zajistili z vlastních zdrojů – vybrané básně od Františka Hrubína zahráli Martin Časar s Danem Schönfelderem, písničky děti učila Maruška Schönfelderová. A samozřejmě kulisy – s těmi pomohly Klára Šuláková a Ivka Bargárová. A celé to bylo rozhodně vydařené!

Pozvání letos přijal pěvecký sbor Hafotet, který měl v našem kostele koncert v adventu. Jde o čistě ženský soubor, který mě okouznil svým nadšením. Parta žen se domluvila, že by měly chuť společně zpívat a umluvili sbormistryni Janu Škardovou, aby je

vedla. A sami jsme mohli vidět a především slyšet, jak obrovský pokrok udělaly za těch pár měsíců od adventu! Jsem rád, že to nebylo poslední setkání – také letos se na ně můžeme těšit, a to v neděli 10.12. v 18:30, takže už si zapisujte do diářů.

V ústředním čase večera měl přednášku romista Jan Ort, který otevřel téma přístupu k jinakosti na otázce emancipace romů. Honza se pokusil ukázat na filmových ukázkách rizika upřímně míněné snahy pomoci, při které se dostatečně nerespektuje osobnost člověka, kterému je pomoc nabízená. Problém to skutečně není jednoduchý, však také přednáška vyvolala živou diskusi. V něčem na člověka padla tíseň, protože problém romské komunity skutečně není jednoduchý –

naopak – působí spíš neřešitelně. Na druhou stranu bylo ale velice povzbuzující, že to lidem není lhostejné a nevzdávají to. To jsme si mohli uvědomit nejen díky přednášejícímu, který patří do mladé generace, ale také na posluchačích, z nichž mnozí přišli cíleně právě na tuto přednášku.

Vystoupení pěveckého sboru Husovy kaple je již evergreenem Nocí kostelů v našem kostele. A osobně musím říci, že je to pro mě stále zázrakem, že jsme se dali dohromady a stále se scházíme, abychom si zazpívali. A letos jsme dokonce měli díky Pippě Shuff o jeden soprán víc! Nedá mi to, abych vás i v této vzpomínce nepozval na naše setkávání – je vždy ve čtvrtek od 20.00 v našem kostele.

Nakonec už nás zbylo malinko. A tak jsme si v úzkém kroužku zazpívali písničky ze zpěvníku Svítá za doprovodu naší sborové

kapely - ve složení Libor Dvořák kytara, Míra Šulák kontrabas a Maruška Schönfelderová housle - kterou na klávesy doplnil Honza Ort. Bylo to zároveň poděkování za krásný večer.

Jirka Ort



Vzpomínky na léto - sborová dovolená

Prázdniny se nám pomalinku blíží ke konci, a já již teď nostalgicky vzpomínám a znovu si v myslí promítám všechny krásné momenty které jsem prožila se svou milovanou rodinou a s lidmi kteří jsou mi blízcí. Jsou to momenty které jsou velice drahé a vzácné, a proto se o ně s Vámi moc ráda podělím.

Již potřetí jsme tento rok vyrazili s manželem a dětmi na společ-

nou sborovou dovolenou, tentokrát opět jako minulý rok do Lachova, vesničky v náručí přírodních krás Adršpašsko - Teplických skal. Penzion Kačeří je úžasným místem pro rodiny s dětmi, s velikou zahradou na litaní pro malé nezbedníky, daleko od frekventované silnice, kde jediným nebezpečím pro zaběhnuté dítě je traktor jedoucí 15 km/h s úmyslem zorat pole.. Pod



terasou se Vám sem-tam pasou krávy, a Vy si můžete užívat bezstarostnosti volné chvíle rodiče, jehož děťátka si hrají na čerstvém vzduchu se svými vrstevníky a vlastně Vás v té chvíli vůbec nepotřebují.. což Vám je možná občas líto, ale nemusí, protože oni jsou takto opravdu šťastní!

Hned z kraje dovolené jsme se dočkali od našich juniorů drobných úrazů při zkoušení parkourových akrobatických prvků na nové trampolíně. Nicméně musím podotknout, že malý velký sportovec Sam si dovolenou užil i se sádrou na ruce :-)

Krásnými momenty na které budeme s Milanem dlouho vzpomínat jsou aktivity s dětmi které jsme prožili. Úžasné byly večerní pobožnosti, kdy i můj malý Řiško se na ně strašně těšil a s chutí zpíval písničky které již v půlce týdne znal nazpaměť. Pak si je přes den se sestříčkou spontánně v autě cestou na výlet broukal.

Poprvé jsem svoji Sárinku viděla se modlit.. upřímně a spontánně ze srdíčka, jako by jí to bylo

přirozené. Za to vše bych takto Jirkovi chtěla moc poděkovat, protože toto společenství které v Uhříněvsi vzniká je z velké míry i jeho zásluha.

Úžasná byla naše Katka, která zorganizovala dětem hned dvě akce - olympiádu a bojovku, vše do posledního detailu promyslela a jako správná managerka rozdělila úkoly i všem ostatním rodičům, sestřám a bratrům, upekla koláč a udělala medaile.. Všem kteří toho byli účastni moc



a moc děkuji!! Pro děti to byly jedny z nejúžasnějších zážitků. Některým statečným zbojníkům se to líbilo natolik, že na olympiádě absolvovali některé disciplíny pro jistotu znovu. (Vašík v první řadě) A tak jsme si dali s Katkou závazek, že z toho uděláme tradici a v příštích letech v organizaci akcí pro nejmenší budeme pokračovat.

Příjemným relaxem byly i večery, které vždy začínaly ztíšením, pokračovaly volnou zábavou, obohacujícími diskuzemi, hraním Evropy (tady podotýkám že jsou ve sboru velice silní soupeři

s obrovským přehledem - pozor na Míru a na Libora!!!! No jo, učitelé a docenti nás rozmetli..) a v neposlední řadě pojídáním česnekové pomazánky jako druhé večere na niž naleznete recept rovněž v tomto vydání.



Výlety na Adršpašské skály, projížďky na kole, procházky Babiččiným údolím, koupání na Teplickém koupališti, kde se zastavil čas, hromada času který člověk strávil se svojí rodinou na čerstvém vzduchu, opékání špekáčků, ponocování, čtení knížek, hluboké diskuze a hraní společenských her, společenství 24/7, to je sborová dovolená! Jediná škoda je že tak rychle utekla.. Už teď se těším na příští rok!!!!

Monika Dubová



Všechno někdy končí, i vikariát!

Vážení přátelé, sestry a bratři, už to bude skoro rok, co jsem nastoupil na vikariát. Postupně jsem se stačil seznámit s různými částmi farářské činnosti. Od vedení bohoslužeb, přes setkání dětí, konfirmandů, mládeže, až k pohřbům a svatbám. Jen na to vysočinské časové pásmo jsem si nezvykl, pořád bych vstával spíše na osmou, než na šestou. Sázvští, sněženští, žďárští, daňkovičtí i křížanečtí mě přijali velmi přátelsky, a pokusili se mě přemluvit, abych u nich zůstal. Jejich přání jsem částečně vyhověl, ale o tom za chvíli.

Vikariát pro mě začínal trochu tíživým odstěhováním z Říčan, které mám tak rád. Vysočinská povaha je trochu odlišná od té, na kterou jsem byl zvyklý, a tak mé počáteční dojmy nebyly příliš veselé. Nicméně jsem v průběhu vikariátu místní nátuře trošku přivykl, a nakonec se mi tam vlastně docela líbilo. Poznal jsem spoustou neuvěřitelných lidí, krásných míst, typických problémů, které místní trápí, i výhody a specifika onoho kraje. Neustále jsem sebou škubal, když místní říkali že – mají tři syni, a chovají na zahradě zajíci, a sousedi to taky vijou...

V průběhu vikariátu jsme my dva vikáři byli zkoumáni a školeni na několika dlouhých seminářích. Všechny jsme zdárně zdolali, a nakonec jsme byli komisí shledáni způsobnými

k farářské službě. Můj kolega (Karel Müller) nastoupí jako farář pro mládež do pražského seniorátu. Nejčastěji bude k vidění na bohoslužbách v kostele u Martina ve zdi.

Já jsem v posledních chvílích rozhodování zvažoval dvě lákavé možnosti. První z nich byl sbor ve Vrchlabí. Druhou pak nabídka horáckého seniora Jana Keřkovského. A tu jsem nakonec zvolil. Nyní to tedy vypadá tak, že – dále Bůh – nastoupím na část úvazku jako seniorátní farář pro Horácký seniorát (se zaměřením na Jihlavu), a na druhou část jako vesnický farář pro minisbor v Opatově.

S vypuštěním vikáře do farářské služby se pojí dvě slavnosti, na které Vás tímto vřele zvu.

1.10.2017, se bude konat **ordinace** (ustavení do farářské služby). Celá slavnost proběhne v kostele pražského sboru na Smíchově, **od 15:00**. Ordinovat nás bude člen synodní rady Pavel Pokorný. Lahodnou tečkou potom bude občerstvení a grilování před kostelem.

15.10.2017, od 14:30 proběhne má **instalace v Opatově** (instalace se vždy pojí s konkrétním místem působení). Instalaci provede můj budoucí kolega a senior Jan Keřkovský. Na tuto – byť trochu vzdálenější – slavnost jste také srdečně zváni. S tím, že na mém budoucím sídle je mnoooho

míst k přespání, a je možné přijet již v sobotu a užít veselí a radovánek venkova. Na programu je rovněž pohoštění a grilování.

Moc doufám, že se aspoň některou akci necháte zlákat, a že se tam třeba uvidíme :-)

Myslím na vás, a přeji Vám všem i sboru jen to dobré a ať radostně vnímáte Boží požehnání!

Filip Boháč

**FS ČCE OPATOV si Vás dovoluje pozvat na instalaci
br. Filipa Boháče za faráře sboru
15.10.2017, od 14:30 v Opatově**




Opatov je vesnička 17km západně od Jihlavy.
Slavnost se bude konat v opatovském kostele, který
při průjezdu nemůžete minout :-)
Adresa: Opatov, 588 05 Dušejov
Kontakt: Filip Boháč - 604 169 503
TĚŠÍME SE NA VÁS!

Moničiny recepty (2/2017): Česneková pomazánka

Tento recept jsem zvolila tentokrát tématicky, a to proto, že jsme si na této dobrotě na letní sborové dovolené nejednou večer pochutnali.

Ingredience

(všechny poměry lze upravit dle toho kt. surovinu máme nejradši, berte je tudíž pouze orientačně)

- 100 g sýra s min 45% tuku (Madeland, Eidam, Cheddar, jiné...)
- 100 g majonézy (vřele doporučuji nejoblíbenější značku na trhu, anebo svoji nejoblíbenější, chuť hodně ovlivní)
- 1-2 lžíce změkklého másla
- 150 g taveného sýra (tj. buď jeden balíček obdélníčků, anebo jeden balíček trojúhelníčků) - kdyby bylo nejhůř a doma nic jiného nebylo, zle použít lučinu nebo jiné pomazánkové máslo či žervé
- 3-6 stroužků česneku dle velikosti, země původu a chuti strávníků (lze i méně, jsou-li mezi strávníky děti)
- kari mlýnek (anebo kari prášek mild, tj. nepikantní)
- pepř nebo sůl dle chuti (ale solit není potřeba, není to zdravé a pro chuť nechybí)
- To, na co budeme pomazánku mazat nebo nabírat

Postup

1. Tvrdý sýr nastrouháme najemno.
2. Česnek oloupeme, a protlačíme nebo nastrouháme najemno.
3. Do velké mísy dáme nastrouhaný sýr, majonézu, protlačený česnek, změkklé máslo a tavený sýr.
4. Vše dobře vidličkou promícháme a hrudky taveného sýra rozmačkáme.
5. Poté lehce dokořeníme kari, které dodá originální chuť a pepřem z mlýnku dle libosti dochutíme jestli ho máme rádi. Jiný pepř než čerstvě namletý nedoporučuji.
6. Pomazánka se dá mazat na čerstvě pečivo, ale je vynikající k nabírání tortillovými nebo bramborovými chipsy, tvrdší zeleninou na hranolky anebo slanými tyčinkami. Já si ji občas dávám na listy ledového salátu, nebo na suchárky.

Dobrou chuť!

Monika Dubová

F. Bílek: Zarůstání do stromu bratří

Pro Františka Bílka byla příroda přirozeným a nejmocnějším svědectvím o Boží velikosti. „Jaké to dílo! Jaký as Tvůrce!“ Sám uprostřed lesa nějaký čas tvořil, a většina jeho děl je provedena právě ve dřevě. „V přírodě je chrám a kdo v přírodě chrámu nenalezne, nikde jej nenalezne... Když čisti a pokorní přírodou se ubíráme, není možno, abychom tam Boha nepotkali: Vzplane nám tráva, křoví i les mohutným plamenem a uslyšíme hlas:

»Nepřibližuj se, zuj si opánky, neboť místo, na němž stojíš, je půda svatá.«

Není proto náhodou, že pro ztvárnění své duchovní odpovědi na základní otázku etiky a praktické životní filosofie – Jak máme žít – zvolil motiv raněného stromu. Paradoxně je tato socha provedena jako velký glazovaný keramický kachel, zachycující vrcholný okamžik vrůstání mystické postavy do otevřené rány stromu. Dílo je součástí Myšlenkového cyklu *Život* (1901-1903), v němž se v pěti dílech rozličných forem autor táže: „co jsme, co tu chceme, čím máme být.“

Sousoší *Slepci* vyjadřuje odpověď na první z otázek: ano, jsme slepci, kterým nezbyvá, než **věřit**. Obraz *Jak Milost se k nám sklání v dítěti spasiteli* ukazuje nejvyšší naději lidstva, totiž že přijde svatá chvíle, kdy se slepí přesvědčí, že jejich dítě vidí. Jednou doroste a vymění slepčovu modlitbu Věřím za vítězný výkřik Vím! „Dál, ach dále směřuji naděje naše. Jak se stane

královským pěvcem, jak se stane králem též. Království jeho nad mraky – a jak zde v korunu svoji hvězdnou strhne i tu nejvyšší hvězdu – *Vím ...*“ (stejnomená dřevořezba, stejně jako ostatní díla cyklu, je k vidění v krásné expozici Bílkovy vily) Ano, Ježíš Kristus je tím vítězem A naše setkání s živým spasitelem, který nám dal prohlédnout a vidět sebe samé jako slepce, nás naplňuje **vděčností**.

„Bože, děkujeme Ti, že jsme!“

A právě vděčnost vede k tomu, co je vyjádřeno v díle z titulní strany tohoto sborového dopisu. Nechme opět mluvit autora: „... Nezůstane však na svém vysokém trůnu. Sejde až do rmutu a bahna bratří, vyhledá strom bratří, a na něm tu největší ránu. Onu ránu svým objetím jak náplastí přikryje a do stromu znenáhla zarůstá. Zaroste on a jméno jeho; jeho zdravý dech však žije ve stromu bratří dál.“ Taková je cesta onoho Slova, které přišlo do svého vlastního jako pastýře vydávajícího se za ovce.

Zatím je k našemu cíli „Otče – doma u Tebe!“ vytyčena cesta následování Krista, cesta **bratrské lásky**: máme léčit otevřené rány lidstva, hojit jeho nemocné jizvy zdravým dechem milosrdenství, splývat s nemocným kmenem, poskytovat jeho budoucímu zdraví, květu i plodu živnou půdu sebeobětováním, ztrácejíce se v něm!

Miroslav Šulák

Citace pocházejí z Bílkova textu *Stavba budoucího chrámu v nás*, Meditace 1908.

Jiří M. Langer: Těm, co zbyli z Izraele

*Ach vy, co sténáte před hluchými nebesy
a zápasíte s myšlenkami na ložích!*

*To temnota sestoupila na ostrovy a zastřela zem,
vtrhla sem a pohltila národy, dolehla na člověka i království;
už mnohokrát na nás spočinula, tížila nás.*

*To v tmách se rodí sova a letem jist si je netopýr
a my jsme tápali, ztracení jak v Nilu list šáchoru.*

*Říkali jsme si, kéž by kohout zakokrhal a otevřel klec temnoty,
pak bychom vyšli pospolu lámající okovy.*

Jako slepí jsme klopýtali, padali, lapeni v tmách.

Sklonky nocí byly horší než sama noc, neboť se tma prohloubila.

*A když jsme ráno vstávali, vůně pole a proudy vod nám
objasňovaly Tóru.*

Proto poslyš, dcero síónská, pohlédni na divy světa!

*Ještě se zvednou v pustinách vody Jordánu a s burácením padnou
do Kineretu.*

Ještě vyjde slunce z krajů Moabu a v nejvzdálenějším moři utopí se.

A ty ještě rozkvetáš, vzrosteš jako réva svažaná kapkami rosy.

Přijdou k tobě králové a knížata se po tobě budou ptát.

*Řeknou: Skryj nás ve stínu svých úponků a nabídní nám
ze svých hroznů,*

jinak nás postihne neštěstí, udeří na nás krutou rukou.

Pak rozzáří se tvé hvězdy jako kdysi, ten jas jako den ti bude připadat.

A noční lupiči tě víc nepošlapou a tvá sláva až před sluncem vybledne.

